

Lekfull vernissage på Utås

Sommarutställning, Galleri Utås Gård, till 27 juli

Lisa W Carlsson, textil/foto
Ann-Britt "Amba" Haglund, keramik
Roger Metto, måleri
Jörgen Nilsson, skulptur

Sommarens utställning på Galleri Utås Gård i Grundsunda/Husum några mil norr om Örnsköldsvik visar verk av fyra varandra helt olika konstnärer. Det är Lisa W Carlssons textil och foto, Roger Mettos måleri, Jörgen Nilssons skulptur och Ann-Britt "Amba" Haglunds keramik, som fyller det lilla galleriets alla golv och väggar. Som vanligt på Galleri Utås Gård kommer det en stor och intresserad vernissagepublik och i galleriet kan man, förutom konsten, njuta av gott kaffe med hembakat bröd och utsökta gitarrimprovisationer.

Lisa W Carlssons dockhuvuden är det första man möter i utställningsdelen. Modellen är hämtad från 40-talets celluloidhuvuden som syddes fast på den tidens dockkroppar i tyg. Lisa hittade ett gäng små dockhuvuden på Tradera, som hon köpte och genast gick igång på. Speciellt gillade hon deras uppsyn och den något stela frisyren med eleganta vågor. Sedan dess har hon flitigt använt sig av dem i sin konst, som textiltryck i olika färgkombinationer och med den ena utstyrseln finare än den andra. Foton med bl.a. Lisas vida, röda kjol från olika performanceföreställningar finns också med i utställningen. Jag undrar vad den röda kjolen egentligen står för. Är det kanske ett med möda tillägnat mod att våga ta för sig, ta plats, synas och uttrycka sina känslor? I bildsviten "One is red" klär en kvinna av sig och lämnar den röda kjolen i en sorgsen liten hög. Har den möjligen tjänat sitt syfte och gjort att hon kan gå vidare utan förklädnad?

Lisa W Carlssons konst har en lätthet och lekfullhet i sitt uttryck, vilket också finns i Roger Mettos måleri. Om Lisa ägnar sig åt flickors dockor är det pojkar, bilar och skjutglada lekar som indianer och cowboys som dyker upp i hans bildvärld. I "Round up" ligger pojkarna i bakhåll för varandra. De medvetet taffliga formerna i sina tunna linjer påminner om Jochum Nordströms sailorklipp. Medan den smutsiga färgtonen och förkärleken till rosa, senapsgult och klargrönt i sin tur påminner om Karin Mamma Anderssons murriga färgskala. Roger Metto verkar gilla tjocka färglager och breda penseldrag, som ibland nästan dränker de små figurerna. Round up är världens mest använda ogräsmedel, dödar effektivt alla rötter, kan tänkas att Roger Metto associerar med det i sin målning.

En helt annan estetik använder sig Jörgen Nilsson av. Hans miniatyrrad av mänskliga figurer på en hylla är omsorgsfullt framknådade i vax innan gjutningen i brons. Det är nakna kvinnor och män med starka uttryck av uppgivenhet, utlevelse, kåthet, jävlaranamma och sköra inre. Även den meterhöga gipsskulpturen med det egna huvudet i flera exemplar utefter armarna ser ut att uttrycka denna känsla av blunda hårt för att inte sakta gå i bitar.

Även Ann-Britt "Amba" Haglund strävar efter formfulländning och har en imponerande noggrannhet i sina geometriska skulpturer. Hennes svarta och vita, små och stora klot har en yta, genomborrade av hål, som ser ut att vara av stål men är antingen uppruggad eller slipad svart, torr, eller vit, blank, glasyr på bränd lera. Hålen ger omväxlande mönster efter hur ljuset faller genom dem och kloten ser ut att sväva och leva sitt eget liv i rummet. Även hennes tre svarta stengodsskulpturer "Varierbar 11-IV", som i hårfina vajrar hänger ner från taket, ger ett fint skuggspel åt galleriets vita väggar.

En lekfull avslutning av denna sommarvernissage på Galleri Utås Gård, ger konstnären Kjell Landfors med sin personliga hyllning till Göteborgskoloristen Inge Schiöler. Efter en

resa i konstnärens fotspår på Kosteröarna har han gjort en utomhusinstallation, som består av solblekta färgklattar upphängda med klädnypor i en tvättlina mellan två björkar. Det är genialiskt, kärleksfullt och mycket Schiölerskt.

Text: Karin Lundqvist
Foto: Jonas Lundqvist

Volym 2014-06-20